

Anuarul Arhivei de Folclor a Academiei Române

Norme de prezentare a manuscriselor

Studiile trimise spre publicare vor fi trimise în format .doc (.docx) și .pdf, mărimea recomandată este de 10-12 pagini (inclusiv anexele).

Fotografiile sau alte forme grafice vor fi trimise și separat, la o bună rezoluție, în formate .jpg sau .tiff.

Deoarece „Anuarul Arhivei de folclor a Academiei Române” este editat sub auspiciile Academiei Române, se va folosi ortografia oficială actuală și se vor aplica normele din ultima ediție a DOOM (Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române).

După acceptare și tehnoredactarea studiului în formatul revistei, acesta va fi trimis autorului pentru „Bun de tipar”. În această etapă nu se mai admit schimbări majore ale textului (adăugări de text, imagini, alte grafii etc.), decât erori de dactilografiere și de tehnoredactare.

Termenele de predare:

31 august

Norme de redactare. Indicații generale

Format document: Microsoft Word (format .doc .docx). Nu se trimit doar în format PDF. Se poate folosi acest format pentru a indica așezarea în pagină dorită, dar nu va fi trimis doar în acest format.

Formatarea paginii: Format A4, margini sus, jos, stânga, dreapta 2,5 cm, stilul „No spacing”, aliniere text „Justify”.

Fonturi: Times New Roman 12; folosirea semnelor diacritice ale limbii române este obligatorie; de asemenea, se impune folosirea semnelor diacritice și accentelor specifice limbilor străine utilizate.

În cazul în care articolul conține caractere speciale, care nu se regăsesc în fonturile uzuale ale Word-ului, autorii vor trimite și aceste fonturi.

Distanța între rânduri: 1 rând.

Note de subsol: Times New Roman, corp 10, spațiat la 1 rând, aliniere stânga-dreapta (Justify). Fiecare notă de subsol se termină printr-un punct.

Subtitlurile vor fi marcate prin caractere îngroșate (bold). În cazul în care articolele sunt împărțite în paragrafe, cifrele care indică paragrafele vor fi culese tot cu bold, inclusiv punctul de după fiecare cifră.

Exemple: 1.1. etc; 1.1.1., 1.2.1.2. etc.

Titlul articolului/studiului: în limba română centrat, corp 14, bold, majuscule.

Numele autorului și afilierea: se va situa la două rânduri sub titlu, aliniat la dreapta, Times New Roman 12 și va avea forma: Prenume NUME (cu majuscule), iar pe rândul următor se va scrie afilierea academică a autorului și adresa de mail (oficială sau personală), pentru corespondența cu redacția.

Rezumatul articolului cuprinde: titlul articolului într-o limbă de circulație internațională (engleză, franceză, germană sau italiană) urmat de **rezumatul propriu-zis**.

Cuvinte-cheie: imediat după rezumat; o serie de cinci termeni reprezentativi (alcătuiți din unul sau mai multe cuvinte fiecare) care să reflecte conținutul articolului (mai întâi în limba rezumatului, iar apoi în limba română).

EXEMPLU

TITLUL STUDIULUI

Prenume NUME
Afiliere
e-mail:

Translated Title (Abstract) sau Titre traduit (Résumé) sau...

Rezumatul într-o limbă de circulație internațională: engleză, franceză, germană, italiană.

Keywords sau **Mots clés** sau...: 5 cuvinte-cheie în limba rezumatului.

Cuvinte-cheie: 5 cuvinte-cheie în limba română.

Textul studiului.

Pentru **recenzii** sau **prezentări de carte**, în titlu se vor indica: numele autorului sau al editorului, coordonatorului (urmat, în cazurile din urmă, de mențiunea (ed.) sau (coord., a cura di, Hgg etc.), titlul cărții (și, dacă e cazul, subtitlul, despărțit de titlu prin punct), volumul (dacă e cazul), locul de apariție, editura (fără ghilimele de niciun fel), anul apariției, numărul de pagini, hărți etc. La sfârșit se pune punct.

Exemplu:

Ioana-Ruxandra Fruntelată, Iulia Wișoșenschi, Radu Toader (coord.), *In honorem Sabina Ispas. Cunoașterea „culturii profunde”. Paradigme actuale*, Editura Etnologică, București, 2021, 600 p.

Citatele:

- în limba română se marchează prin ghilimele rotunde de tipul „arhiva [...] institutului”;
- **în studiile redactate integral în limbi străine** se vor respecta regulile gramaticale ale limbii respective: în limba engleză “folklore [...] archive”; în limba franceză «un bon collègue» etc.;
- în cazul unor citate în cadrul citatelor se folosesc ghilimele franțuzești « » („noi ne-am «refugiat» strategic în «opere de interes național»”;
- în cadrul unui citat, omisiunile se marchează prin semnul [...].

Aparatul critic

Referințele bibliografice vor fi cuprinse doar în notele de subsol.

I. Cărți:

– prenumele și numele autorului (sau autorilor), titlul cărții (și subtitlul, despărțit de titlu prin punct), cu italice, ediția, îngrijirea ediției, prefață, note etc., cu punct după titlu (subtitlu) și cu inițială majusculă; volumul (sau/și partea), cu cifre romane; locul de apariție, editura, anul de apariție, pagina, marcată prin p. (se vor **evita** în articolele în română indicații ca: pag., pp). Atunci când se trimite la mai multe pagini, se va folosi între cifre nu cratima (-), ci linia de pauză (–) (ex.: p. 15–18).

– în situația în care lipsește unul dintre acești indicatori se va trece între paranteze drepte [f.a.], respectiv [f. edit.].

– în situația citării unei lucrări apărute într-o limbă străină, dar tradusă în limba română, se notează și numele traducătorului.

– la citarea unei lucrări apărute într-o limbă străină, alta decât engleză, franceză, germană sau italiană, titlul cărții sau al articolului va fi tradus în limba română, între paranteze drepte.

Exemple:

Sabina Ispas, *Colinda tradițională românească. Sens și simbol*, București, Editura Saeculum Vizual, 2007, p. 29-30.

Al. Philippide, *Originea românilor*; I. *Ce spun izvoarele istorice*, Iași, Tipografia „Viața Românească” S.A., 1923, p. 82; II. *Ce spun limbile română și albaneză*, Iași, Tipografia „Viața Românească” S.A., 1927, p. 17.

***, *Dicționarul explicativ al limbii române*. Ediția a II-a, București, Editura Univers Enciclopedic, 1996, p. 12-14.

É. Pócs (edit.), *Áldás és átok, csoda és boszorkányság. Vallásetnológiai fogalmak tudományközi megközelítésben* [Binecuvântare și blestem, miracol și vrăjitorie. Noțiuni de etnologia religiei într-o perspectivă interdisciplinară], Budapesta, Editura Balassi, 2004, p. 382-401.

II. Articole în publicații periodice: prenumele și numele autorului, titlul articolului cu italice, indicația „în”, titlul (sau sigla) periodicului între ghilimele, tomul (cu cifre romane), anul calendaristic (cu cifre arabe), numărul (precedat de indicația „nr.”), pagina (se marchează în același fel ca la cărți).

Exemple:

Corneliu Bărbulescu, *Catalogul poveștilor populare românești*, în „Revista de Etnografie și Folclor”, tom V, 1960, nr. 1–2, p. 59–72.

Anca Giurchescu, Constantin Costea, *Haidăul*, în „Revista de etnografie și folclor”, an VII, 1962, nr. 1–2, p. 94–117.

III. Studii apărute în volume omagiale, colective etc.:

- după indicația „în” va urma titlul volumului respectiv, cu italice;
- dacă volumul din care se citează un studiu este în întregime al autorului, după „în” se va pune idem;
- dacă se citează un volum colectiv, se va/vor menționa numele coordonatorului/coordonatorilor
- dacă se citează o lucrare publicată în versiune electronică pe Internet se va menționa: articol disponibil pe internet: <http://www.> (accesat în: ziua.luna.anul).

Exemple:

Elena Platon, *Patrimoniu și imaginar lingvistic*, în Elena Platon, Corin Braga (coord.), *Enciclopedia imaginariilor din România*, vol. II. *Patrimoniu și imaginar lingvistic*, Iași, Editura Polirom, 2020, p. 11–28.

Mariana Ciuciu, *Contururi subiective ale unei personalități culturale: Academician Sabina Ispas*, în Ioana-Ruxandra Fruntelată, Iulia Wisoșenschi, Radu Toader (coord.), *In*

IV. Lucrări publicate în versiune electronică: Prenume, Nume, Titlu, în „Titlu”, articol disponibil pe internet: <http://www.> (accesat în: ziua, luna anul); practic se face copy-paste de pe adresa site-ului citat.

Exemplu:

Timothy R. Tangherlini, *The Folklore Macroscope. Challenges for a Computational Folkloristics*, în „Western Folklore”, 72/1, 2013, p. 7–27, articol disponibil pe internet: https://www.researchgate.net/publication/288295245_The_Folklore_Macroscope_Challenges_for_a_Computational_Folkloristics (accesat în: 8.05.2021).

Prescurtări

– În afara prescurtărilor acceptate în limbajul științific, precum cele menționate mai jos, nu se folosesc alte prescurtări în textul lucrării.

– **Nu** se va folosi prescurtarea indicației „vezi” prin „v.”.

– **Nu** se vor folosi, nici în text, nici în note, prescurtări ale lui „idem” (folosit numai pentru a înlocui numele autorului sau autorilor) și „ibidem” (folosit pentru a înlocui titlurile studiilor sau cărților, sinonim cu „în același loc”).

– **op. cit.** – se folosește întotdeauna scris cu litere mici cu italice, atunci când o anumă operă a unui autor este citată de mai multe ori pe parcursul lucrării, dar nu succesiv, ci la distanță. Când opera se citează prima oară, trimiterea se face în întregime, urmând ca la trimiterile următoare să se folosească *op. cit.* când e vorba despre un articol citat.

– **Ibidem** – se folosește atunci când avem de-a face cu citarea succesivă a aceluiași autor și a aceleiași lucrări. Dacă, în plus, trimiterea se face și la aceeași pagină, atunci nota de subsol va conține doar indicația *Ibidem*. Dacă numărul paginii diferă, atunci acesta va fi precizat astfel: *Ibidem*, p. 2.

– **Idem** – se folosește în cazul în care autorul este același ca în nota precedentă, dar este citat cu altă lucrare; **Idem** substituie numele autorului. **Eadem**, se folosește atunci când avem de-a face cu citarea succesivă a aceleiași autoare, dar a altei lucrări.

– **apud** – se folosește atunci când în text se face trimitere la o sursă din care nu se citează direct, dar care apare citată în lucrarea din care este preluată. Astfel, în nota de subsol se va cita sursa secundară *apud* sursa primară sau, doar *apud* sursa secundară dacă în acea sursă nu se regăsesc trimiterile exacte la sursa primară.

– **cf.** – se folosește atunci când se indică o comparație între puncte de vedere diferite sau asemănătoare.

– Pentru trimiteri la pagini este de dorit să nu se folosească indicații vagi, de tipul „e.s.”, „et. seq.”, „sq.”, „seq.”, „ș.u.a.” etc.; dacă totuși este necesară o asemenea indicație, se va folosi exclusiv „și urm.”.

– **s.v.** (= sub voce) se culeg cu litere normale (nu se subliniază) și nu se lasă spațiu între s. și v.